

Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formulering præciseret således, at fortrolige oplysninger kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 8.

Nr. 4 svarer til den nuværende nr. 11.

Nr. 5 svarer ligesom nr. 6 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 6 svarer ligesom nr. 5 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 7 svarer til den nuværende nr. 10.

Nr. 8 indeholder en ny bestemmelse, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, nr. 11. Folketingets stående udvalg kan efter bestemmelsen få fortrolige oplysninger om et forsikringsselskabs generelle økonomiske forhold, hvis forsikringsselskabet er i betalingsstandsning eller under konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet offentlige midler til rådighed for afviklingen.

Nr. 9 er en ny bestemmelse, som giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisionens arbejde. Baggrunden for den hidtidige praksis er, at Rigsrevisionens status i henhold til den danske grundlov i sig selv konstituerer en hjemmel til videregivelse.

Nr. 10 præciserer i overensstemmelse med 3. skades- og livsforsikringsdirektiv, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre lignende myndigheder.

Nr. 11 svarer til den nuværende nr. 7, men giver som noget nyt Finanstilsynet hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktivet om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med lov nr. 415 om en garantifond for indskydere og investorer af 26. juni 1998.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 3. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 13 hidrører fra artikel 16 i tredje skadesforsikringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsikringsdirektiv. Det er endvidere blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 14 præciserer, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis

lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt.

Det er samtidig præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 12 og 13.

Stk. 6 svarer til den nuværende § 240 c, stk. 5. Det er dog præciseret, at alle, der efter det foreslåede stk. 4 og 5 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning for en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Stk. 7 svarer til den nuværende stk. 4

Stk. 8 indeholder en ny bestemmelse, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 5.

Stk. 9 svarer til den nuværende stk. 3.

Til nr. 32

Bestemmelsen i *stk. 1* er en videreførelse af princippet i den gældende § 240 c, stk. 6, om at alene forsikringsselskabet er part i forhold til Finanstilsynet. Som noget nyt henvises til, at i stk. 2 og 3 kan andre end selskabet tillige være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende samt giver mulighed for indbringelse af Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

Istk. 2 er angivet de tilfælde, hvor andre end selskabet kan anses for part.

Nr. 1 angiver, at partsstatus tillægges i de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse om lovens anvendelsesområde (§ 1, stk. 1, og § 2, stk. 1), selskabsformen (§ 5) og krav om, at et forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses navn skal angive dets egenskab af forsikringsselskab eller pensionskasse (§§ 11 og 205).

Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt en virksomhed anses for at drive forsikrings- henholdsvis pensionskassevirksomhed. Det kan medføre, at virksomheden får pålæg af tilsynet om at ophøre med at drive den form for virksomhed og eventuel påtale for at overtræde bestemmelserne. Det synes rimeligt -